

“Το ποσοστό της ANΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ είναι ένα ηχηρό μήνυμα, τόσο στο μνημονιακό μπλοκ και την ακροδεξιά, όσο και στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ”

Συνέντευξη του **Λευτέρη Χαραλαμπόπουλου** στην ιστοσελίδα στην **Παναγιώτη Κάτσικα** για την ιστοσελίδα: **alfavita**

Ο Λευτέρης Χαραλαμπόπουλος, ο μαχητικός δημοσιογράφος που γνωρίσαμε μέσα από τις στήλες του περιοδικού Unfollow, υπηρετώντας το αποκαλυπτικό και ασυμβίβαστο ρεπορτάζ κόντρα στα μεγάλα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα, θα βρίσκεται στις επικείμενες εκλογές στη 12η τιμητική θέση του ψηφοδελτίου επικρατείας του συνδυασμού ANΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ.

Σε έναν διαφορετικό ρόλο αυτή τη φορά απαντά, στην Alfavita.gr για την επιλογή του αυτή, την αριστερά αλλά και την πολιτική πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ σε αυτές τις εκλογές.

1) Ποιό είναι το βασικό μήνυμα που πρέπει να δοθεί στις επερχόμενες εκλογές και πως θέλει η ANΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ να το χρωματίσει;

Η προεκλογική συζήτηση περιστρέφεται γύρω από το ποιος θα είναι κυβέρνηση, από τη μια, και στο πώς θα διαχειριστεί τη «διαπραγμάτευση» με τους δανειστές, από την άλλη. Σαν η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι εκβιασμοί του ΔΝΤ και η διατήρηση του κέρδους κάθε τραπεζίτη να είναι τα δεδομένα, και το ζητούμενο να είναι ποιος θα τα διαχειριστεί λίγο πιο φιλολαϊκά. Όμως, είναι προφανές ότι μέσα στο πλαίσιο της ευρωζώνης και του ευρωμηχανισμού αναγκαστικής λιτότητας δεν υπάρχει εναλλακτική πολιτική, εκτός αν μιλάμε για το μοίρασμα της φτώχειας. Αντιθέτως, δεν υπάρχει οποιοδήποτε μέτρο ανακούφισης του λαού, οποιαδήποτε δίκαιη αναδιανομή του πλούτου, αν δεν υπάρξει σύγκρουση με το χρέος και τους δανειστές, με την ΕΕ και το ευρώ, με τους μεγαλοεπιχειρηματίες και τους τραπεζίτες. Και στις εκλογές αυτές, δεν ψηφίζουμε μόνο κυβέρνηση. Ψηφίζουμε και για το ποια αντιπολίτευση θα είναι η πιο πιεστική απέναντι τους εκβιασμούς των εργοδοτών και των μεγαλοεργολάβων και στα πωσιμολάβια του ΣΥΡΙΖΑ. Αντιπολίτευση από τα αριστερά και στο δρόμο και στη Βουλή.

2) Θεωρείτε την ANΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ τον πολιτικό χώρο που μπορεί να φιλοξενήσει στα ψηφοδέλτιά της και να εκφράσει τη μαχητική δημοσιογραφία; Πόσο ανεξάρτητο είναι το ένα με το άλλο για εσάς;

Μέσα από ένα πολιτικό χώρο που ασκεί μαχητική αντιπολίτευση και δε φοβάται τη σύγκρουση, προφανώς και μπορεί να εκφραστεί η μαχητική δημοσιογραφία. Άλλωστε, η δημοσιογραφία είναι πάντα στην αντιπολίτευση, όποια κι αν είναι η κυβέρνηση. Τουλάχιστον η ανεξάρτητη και μαχητική δημοσιογραφία. Ανεξάρτητη δημοσιογραφία δεν σημαίνει να μην έχεις πολιτική άποψη ή να μην παίρνεις θέση –το αντίθετο! Ανεξάρτητη δημοσιογραφία σημαίνει να μην πηγαίνεις με τους ισχυρούς, να γράφεις αυτά που ενοχλούν με όποιο κόστος, σημαίνει να μην κρύβεις την αλήθεια επειδή σχετίζεται με τον πολιτικό σου χώρο. Την ώρα που πολλοί τρέχουν να προσκολληθούν στην ανερχόμενη κυβέρνηση, η μαχητική δημοσιογραφία πρέπει να 'ναι έτοιμη να κάνει και πάλι αντιπολίτευση, ελέγχοντας την όποια κυβέρνηση.

3) Δόθηκε, κατά τη γνώμη της, κατά τη διάρκεια της περιόδου διακυβέρνησης Σαμαρά, ένα πλήγμα στην ελευθερία του τύπου; Υπήρξαν φαινόμενα φίμωσης της μάχιμης δημοσιογραφίας;

Προφανώς! Το πρόβλημα δεν ξεκίνησε με την συγκυβέρνηση Σαμαρά. Η σχέση των εκδοτών και των δημοσιογράφων με τα μεγάλα συμφέροντα και η μετατροπή της δημοσιογραφίας σε δημόσιες σχέσεις δεν είναι τωρινό φαινόμενο. Μετά το μνημόνιο εντάθηκε, βέβαια, κι αυτό φαίνεται και από τον τρόπο με τον οποίο τα ΜΜΕ στήριξαν όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις, αλλάζοντας εύκολα από ΠΑΣΟΚ σε ΝΔ, στήριξαν τους μνημονιακούς νόμους, προσπάθησαν να αποκρύψουν με κάθε τρόπο την αλήθεια για το πώς οι ίδιοι πολιτικοί που ψήφισαν τα χαράτσια για τα σπίτια, την άλλη στιγμή ψήφισαν φοροαπαλλαγές για τους εφοπλιστές ή τη ώρα που έκοβαν μισθούς, ψήφισαν και φωτογραφικές τροπολογίες για να χαριστούν χρέη σε μεγαλοφειλέτες του δημοσίου. Στο διάστημα της διακυβέρνησης Σαμαρά, όμως, το φαινόμενο εντάθηκε: μπήκαν στο στόχαστρο δημοσιογράφοι και ανεξάρτητα μέσα, σύρθηκαν στον εισαγγελέα για αποκαλύψεις, απειλήθηκαν. Θυμίζω την «ομάδα αλήθειας» της ΝΔ, θυμίζω ότι η Μαρία Σπυράκη από δημοσιογράφος έγινε εν μια νυκτί εκπρόσωπος της ΝΔ και δεν έκανε σε κανέναν εντύπωση, αφού ήδη ως «ρεπόρτερ» δεν ήταν παρά το χαλκείο της ΝΔ.

4) Όλο το προηγούμενο διάστημα συγκρουστήκατε με μεγάλα μιντιακά και οικονομικά συμφέροντα. Τι αποκομίσατε από αυτό; Υπάρχουν δυνατότητες νικηφόρας έκβασης τέτοιου τύπου ρήξεων σήμερα;

Απέναντι σε αυτά τα συμφέροντα υπάρχει ένα όπλο: η δύναμη του ρεπορτάζ, όταν αυτό καταγράφει την αλήθεια. Θυμάστε την υπόθεση με τη μήνυση του Δ. Μελισσανίδη εναντίον μου για το ρεπορτάζ του UNFOLLOW για την Aegean Oil; Στο δικαστήριο που έγινε τον Μάρτιο, τελικά βρέθηκε να απολογείται η πλευρά Μελισσανίδη για τα ψέματα που έλεγε. Αποτέλεσμα; Η επόμενη δίκη, αυτή του γιου του Μελισσανίδη για το ρεπορτάζ για την Energa Power, ματαιώθηκε από τον ίδιο τον μηνυτή. Κι άλλοι έχουν απειλήσει έκτοτε με μηνύσεις, αλλά κανείς τελικά δεν τόλμησε. Γιατί τα ρεπορτάζ ήταν τόσο δυνατά που ήξεραν ότι θα έχαναν. Σε κάποιες περιπτώσεις, όπως ήταν η τροπολογία για τα 1,2 δις που χαρίστηκαν στον Βρδινιογιάννη, μετά την αποκάλυψη του UNFOLLOW, χρειάστηκε τελικά να τη φέρουν 3 φορές στη Βουλή για να καταφέρουν να την περάσουν.

5) Αναφέρατε πως ο ΣΥΡΙΖΑ του 2014 συναντιέται με την Γιάννα Αγγελοπούλου. Από την άλλη τον τελευταίο καιρό έχει υψώσει τον τόνο της αντιπαράθεσης με τον Δημήτρη Μελισσανίδη. Θεωρείτε ότι υπάρχουν ολιγάρχες που δεν θα φοβηθούν ότι θα μπουν φυλακή αν κυβερνήσει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει πολύ αντιφατικά μηνύματα και η περίπτωση της Ν. Φιλαδέλφειας είναι χαρακτηριστική. Θυμηθείτε τις παλινωδίες σε σχέση με το Ρυθμιστικό, ή την εικόνα που δίνει τώρα ο Αλ. Τσίπρας να «αδειάζει» ουσιαστικά τον Δήμαρχο Φιλαδέλφειας Α. Βασιλόπουλο, κρατώντας ίσες αποστάσεις μεταξύ του Δήμου και των τραμπούκων που έστειλαν μέχρι και δημοτικούς συμβούλους στο νοσοκομείο. Από την άλλη, ως μην ξεχνάμε ότι οι ολιγάρχες έχουν μάθει να επιβιώνουν σε πολλές καταστάσεις. Το πώς αντιμετωπίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ, μία με το μαστίγιο και μία με το καρότο, δεν είναι τυχαίο. Έχουν ανοίξει διαύλους επικοινωνίας και πιέζουν ώστε να διατηρήσουν αλώβητα τα προνόμια που έχουν ως κρατικοδίαιτοι επιχειρηματίες, από τις δωρεάν συχνότητες μέχρι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Τα πράγματα είναι πολύ συγκεκριμένα: θα πάρουμε πίσω τον ΟΠΑΠ, το Ελληνικό, τον ΟΛΠ; Θα κοπούν τα δωράκια στους εργολάβους των οδικών έργων, είτε είναι επιδοτήσεις, είτε διόδια; Θα παταχθεί το λαθρεμπόριο και η φοροδιαφυγή των μεγιστάνων του πλούτου; Κι αυτά δεν είναι μόνο θέμα της όποιας κυβέρνησης. Είναι ζήτημα και διεκδίκησης από την ίδια την κοινωνία και το κίνημα.

6) Η πολιτική πρόταση τις ANΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ (για έξοδο από το ευρώ, ΕΕ, διαγραφή χρέους) μπορεί να βρεθεί στο επίκεντρο των πολιτικών εξελίξεων και να τις επηρεάσει την επόμενη μέρα μιας ενδεχόμενης διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και πώς;

Το μεγάλο ερώτημα είναι τι θα συμβεί όταν οι δανειστές της χώρας και η ΕΕ εκβιάσουν, όπως έγινε στην Κύπρο, για κόψιμο της χρηματοδότησης σε περίπτωση που η χώρα δεν συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις

τους. Εκεί οι λύσεις δεν είναι πολλές. Εκεί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είτε θα πρέπει να ζητήσει τη στήριξη του κινήματος για να πει όχι στους δανειστές, κι αυτό γίνεται μόνο με μονομερείς ενέργειες, διαγραφή χρέους και έξοδο από το ευρώ, είτε θα υπογράψει νέο μνημόνιο. Μέχρι στιγμής ο ΣΥΡΙΖΑ αρνείται να δει αυτή την πραγματικότητα και υποσχεται ότι όλα θα πάνε καλά στη διαπραγμάτευση. Όταν όμως βρεθεί στο δίλημμα, τότε θα πρέπει να ακολουθήσει έναν από τους δύο δρόμους. Κι εκεί θα παίξει πολύ σημαντικό ρόλο τι θέση θα πάρει ο λαϊκός παράγοντας. Εν όψει αυτών των εξελίξεων, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να ενισχυθεί εκείνο το κομμάτι της αριστεράς, που όχι μόνο θέτει αυτό το ξεκάθαρο πλαίσιο στο τραπέζι, αλλά επιπλέον λέει ότι σημασία θα έχει αυτό να το επιβάλλει ένα ρωμαλέο και αυτοοργανωμένο κίνημα. Γι' αυτό πρέπει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ να είναι στην επόμενη Βουλή.

7) Σε μία ενδεχόμενη προσαρμογή του ΣΥΡΙΖΑ στις επιταγές των εταίρων, θεωρείται πως μια κοινωνική έκρηξη που μπορεί να ακολουθήσει θα είναι σε προοδευτική ή αντιδραστική κατεύθυνση. Ποιος θα είναι ο ρόλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Κανείς δεν μπορεί να προεξοφλήσει ούτε μια κοινωνική έκρηξη, ούτε το αν θα είναι σε προοδευτική ή αντιδραστική κατεύθυνση. Σε περίπτωση που η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ «συνθηκολογήσει» με τις απαιτήσεις των δανειστών, το σίγουρο είναι ότι θα έχει βάλει τις βάσεις για να πιστέψει ο λαός στο «και οι αριστεροί ίδιοι είναι», κλίμα που θα καλλιεργηθεί και εντέχνως για να στρέψει κόσμο στη δεξιά και την ακροδεξιά. Αυτό μπορεί να το αποτρέψει μόνο ένα μεγάλο κίνημα, το οποίο θα μπολιάσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και γενικώς εκείνο το κομμάτι της Αριστεράς που δεν φοβάται, αλλά επιδιώκει τη σύγκρουση με τους δανειστές.

8) Είναι η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ μια χαμένη ψήφος;

Καταρχάς η λογική της «χαμένης ψήφου» είναι εντελώς καθεστωτική και δεν θα 'πρεπε να ανήκει στο λεξιλόγιο της αριστεράς, που διεκδικεί απλή αναλογική. Εκκινεί από ένα αντιδημοκρατικό εκλογικό νόμο, χωρίς τα όρια του οποίου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα ήταν ήδη στη Βουλή. Ακόμη κι έτσι όμως, το ποσοστό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ είναι ένα ηχηρό μήνυμα, τόσο στο μνημονιακό μπλοκ και την ακροδεξιά, όσο και στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ που, αν δεν βλέπει πίεση από τα αριστερά της, θα συνεχίσει απρόσκοπτα τη στροφή που έχει πάρει προς τα δεξιά. Ειδικά με ένα απονευρωμένο και αυτοαναφορικό ΚΚΕ, μόνο η φωνή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ μπορεί να στείλει αυτό το μήνυμα.